

بیانیه

منبع:

www.irantribunal.com

کارزار تدارک دادگاه بین المللی

برای رسیدگی به کشتار زندانیان سیاسی در زندان های ایران

در تابستان سال ۱۳۶۷ شمسی، رژیم جمهوری اسلامی هزاران زندانی سیاسی را که دوران زندان و محکومیت خود را می‌گذرانند از سلول‌های زندان‌ها بیرون کشید و همه را از زن و مرد، دست‌بند و چشم‌بند زد و با درنده خوئی هرچه تمام‌تر در آمفی تئاترها و سالن های نمازخانه های زندان‌ها به دار آویخت و یا تیرباران کرد. در این کشتار سبعانه، نه دادگاهی در کار بود و نه اخطار و هشدار. تنها، یک کمیسیون مرگ، متشکل از سرسپردگان رژیم، با در دست داشتن حکم قتل زندانیان سیاسی از سوی خمینی، با چند پرسش کوتاه و پاسخ هائی که در مقابل آن می‌گرفت حکم مرگ صادر می‌کرد. بسیاری از این زندانیان، پیش از آن، به دادگاه رفته و حکم های زندان گرفته بودند و برخی از آنان حتی دوران محکومیت خود را گذرانده بودند.

آمار دقیق جانباخته گان این کشتار همگانی روشن نیست. رژیم جمهوری اسلامی، از دادن هرگونه اطلاعات در باره این کشتارها و مکان گورهای دسته جمعی جانباخته گان این بیداد عظیم خوداری می‌کند؛ اما، تاکنون نام پنج هزار نفر از این جانباخته گان، به وسیله خانواده ها، احزاب، سازمان‌های سیاسی و نهادهای حقوق بشری روشن شده است و گورستان خاوران در جنوب تهران، یکی از گورهای شناخته شده‌ای است که بازماندگان و خانواده‌های زندانیان سیاسی از آن اطلاع یافته اند و دهم شهریور هر سال به یاد و در گرامی‌داشت عزیزان خود در آن گرد هم می‌آیند.

کشتار زندانیان سیاسی در تابستان ۱۳۶۷، در ادامه و نقطه اوج -کشتار مخالفان جمهوری اسلامی بود که به ویژه می‌توان از آن در سال های ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۳ نام برد که در این مدت بیش از ۲۰۰۰۰ تن ناپدید شدند و یا زیر شکنجه، یا در برابر جوخه های مرگ جان سپردند. -اکنون نیز در خیزش های اخیر و حضور میلیونی مردم ایران در خیابان

ها در اعتراض به سلطه تبه‌کارانه رژیم جمهوری اسلامی، نیروهای انتظامی با درنده خوئی به مردم هجوم آوردند و با سرکوب، دستگیری، شکنجه و کشتار ده ها تن از تظاهرکنندگان برگ‌های دیگری بر این کارنامه جنایت‌کارانه افزودند.

اینک،

ما، گروهی از خانواده های این جان‌باخته گان، بخشی از زندانیان سیاسی جان به‌در برده از کشتارهای دهه ۱۳۶۰، فعالان سیاسی، فعالان کارگری و دانشجویی، مبارزان برابری‌خواه حقوق زنان و فعالان عرصه هنر، ادبیات، حقوق کودکان و دیگر زمینه های مبارزاتی، از دو سال پیش با برگزاری جلسات بسیاری برای ارزیابی زمینه ها بر آن هستیم که رژیم جمهوری اسلامی را به جرم جنایت علیه بشریت در یک دادگاه نمادین بین المللی به محاکمه بکشیم. این دادگاه بر آن است که کشتار زندانیان سیاسی، این تراژدی بزرگ انسانی و سایر قتل های رژیم را در مرکز توجه افکار عمومی مردم ایران و جهان قرار دهد.

به راستی،

فاجعه بزرگ و فراموش ناشدنی کشتار زندانیان سیاسی در تابستان ۱۳۶۷ به اندازه ای جنایت کارانه است که ما آن را به تنهایی برای محکومیت و سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی ایران کافی می‌دانیم. از این رو،

از همه مردم آزاده و آگاه، از زن و مرد و جوان، از روزنامه نگاران و فعالان سیاسی، فعالان کارگری و دانشجویی، مبارزان برابری خواه حقوق زنان و فعالان عرصه هنر، ادبیات، حقوق و دیگر زمینه‌های مبارزاتی درخواست می‌کنیم به هر وسیله که ممکن است برای پیشبرد عملی این دادگاه و اجرای این رسالت انسانی- تاریخی و در همبستگی با کارزار بسیج افکار عمومی مردم ایران و جهان، از این پیکار عدالت خواهانه پشتیبانی کنند.

جمعی از خانواده های جان‌باخته گان دهه ۶۰- تهران، جمعی از مادران خاوران، جمعی از مادران جان‌باخته گان ده پنجاه و ده شصت، مادر سلاحی(مادر جان‌باخته‌گان سلاحی و مادر همسر جان‌باخته محمود محمودی)، مانی یوسفی(خانواده جان‌باخته؛ پدر و دو دایی)، مادر عصمت وطن پرست(مادر جان‌باخته‌گان جلیله و اعظم صیادی، خواهر جان‌باخته گان محمود، علی و منوچهر وطن پرست، خاله جان‌باخته جواد رحمانی)، ایمان شیرعلی(فرزند جان‌باخته ایرج شیرعلی، فعال سیاسی- اجتماعی)، شهنار کایدپور(خواهر جان‌باخته داریوش کایدپور)، شکوفه منتظری(فرزند جان‌باخته حمید منتظری)، رخشنده

حسین پور رودسری(همسر جان باخته علی مهدی زاده ولوجردی، خواهر جانباخته‌گان حمید و رحیم حسین پور رودسری)، زریر جهانگیری(زندانی سیاسی سابق، خانواده جانباخته‌گان مهین جهانگیری، محمدقلی جهانگیری، الله قلی جهانگیری، جعفر جهانگیری)، حیدر جهانگیری(زندانی سیاسی سابق، خانواده جانباخته‌گان مهین جهانگیری، محمدقلی جهانگیری، الله قلی جهانگیری، جعفر جهانگیری)، محمدعلی زند کریمی(برادر جان باخته رئوف زارعی، زندانی سیاسی سابق)، سعید منتظری(برادر جان باخته حمید منتظری، فعال سیاسی)، شهلا طالبی(همسر جان باخته حمید حیدری، زندانی سیاسی سابق)، سهراب خوشبویی (برادر جانباخته‌گان سیروس، غلامعلی و ساسان خوشبویی)، زری عرفانی(خواهر جان باخته محمدحسین عرفانی)، مینا لبادی(همسر جان باخته علی اصغر ضیغمی)، ناهید سروستانی(خواهر جان باخته رستم اکبرپور، فیلم ساز)، سیروس آذری(برادر جان باخته خسرو دستاران، فعال سیاسی)، ضرغام اسدی(برادر جان باخته غضنفر اسدی، خواهرزاده جان باخته مسعود اسدی، فعال سیاسی)، نیما سروستانی(برادر جان باخته رستم اکبرپور، فعال سیاسی)، حسن مکارمی(همسر جان باخته فاطمه زارعی، هنرمند نقاش، خط نگار)، لاله بازرگان(خواهر جان باخته بیژن بازرگان)، نشمیل هندوش(خواهر جان باخته ناصر هندوش)، مریم نوری(همسر جان باخته رحمت فتحی، زندانی سیاسی سابق)، شهلا مولوی(همسر جان باخته جواد بهاریان شرقی، زندانی سیاسی سابق)، حسین زالزاده(برادر جان باخته ابراهیم زالزاده، فعال سیاسی)، نهضت اشترانی(فرزند جان باخته سلطانعلی اشترانی)، بیژن آل کنعان(برادر جان باخته ساسان ال کنعان، زندانی سیاسی سابق)، حسین حسینجانی مقدم(برادر جان باخته فرزانه حسینجانی مقدم، زندانی سیاسی سابق)، بانو صابری(همسر جان باخته عباسعلی منشی رودسری)، سهیلا نیک نژاد(خانواده جانباخته‌گان علی اکبر مرادی، علی اشرف مرادی و علی پاشائی، فعال سیاسی)، رضا کعبی(برادر جانباخته‌گان شهلا و نسرین کعبی)، آذر آل کنعان(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، محمد جواد محبی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، رامین عبدالهی(زندانی سیاسی سابق، عضو موسس کانون شوراهای غرب تهران)، شکیب محب(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، پیمان پیران(فعال دانشجویی، زندانی سیاسی سابق)، منصوره باشکندی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، احمد موسوی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، هزیر پلاسچی(نویسنده، روزنامه نگار)، جعفر مرادی(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، علی آشناگر(زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، محمد خوش ذوق(زندانی سیاسی سابق)، مجید میرزائی(زندانی سیاسی سابق)، منصور کوشان(نویسنده)، ایرج جنتی عطائی(نمایشنامه

نویس، کارگردان تئاتر، ترانه سرا)، حسین محمدی (زندانی سیاسی سابق)، منوچهر صفرعلی (زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، سعید عرب (زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، عباس سماکار (شاعر، نویسنده)، ژیللا مساعد (شاعر، نویسنده)، بهروز پرتو (فعال سیاسی)، محمد نبوی (حقوقدان، فعال سیاسی)، صدیقه محمدی (فعال سیاسی، فعال جنبش زنان)، احمد اسکندری (کارشناس کرد)، نعمت آزر (شاعر، پژوهشگر زبان و ادبیات فارسی، عضو موسس کانون نویسندگان ایران، زندانی سیاسی رژیم سلطنتی)، بابک رحیمی (فعال سیاسی، روزنامه نگار)، وحید ولی زاده (روزنامه نگار، نویسنده)، بابک عماد (فعال سیاسی، زندانی سیاسی سابق)، شهین پویا (فعال سیاسی، فعال جنبش زنان)، اسفندیار منفردزاده (موسیقی دان)، الناز محبوب (روزنامه نگار، فعال جنبش زنان)، جمعی از زندانیان سیاسی سابق (تهران، گیلان، کردستان)، شاهین نجفی (هنرمند-خواننده)، پویان دانشیان (زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، سیاوش سلطانی (زندانی سیاسی سابق)، جمشید پایداری (زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، مهرانوش شفیعی (زندانی سیاسی سابق)، اسماعیل حق شناس (زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، اردوان زیبرم (زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، مسعود بلوچ (فعال حقوق بشر، مسئول رادیو بلوچی)، بنفشه ایزدی (زندانی سیاسی سابق)، میترا لاگر (زندانی سیاسی سابق)، مهرداد آهنگر (فعال سیاسی)، مسعود رئوف (کارگردان، هنرمند نقاش)، رضا آزاد (زندانی سیاسی سابق، هنرمند نقاش)، ایرج مصداقی (زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، داریوش افشار (فعال حقوق بشر)، فرمان سیابی (زندانیان سیاسی سابق، فعال سیاسی)، پانته آ بهرامی (زندانی سیاسی سابق، فیلمساز)، شکوفه سخی (زندانی سیاسی سابق، پی اچ دی علوم سیاسی)، حسین مهینی (سینماگر، عکاس)، سوسن بهار (دبیر جمعیت الغای کار کودکان، سردبیر فصلنامه کودک و جوان داروک)، صلاح بختیار (زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، رویا صادقی (زندانی سیاسی سابق، فعال سیاسی)، زمان مسعودی (فعال سیاسی، سخنگوی حزب چپ آلمان-هامبورگ)، نصرت تیمورزاده (فعال سیاسی)، شیدا جهان بین (روزنامه نگار، فعال دانشجویی)، حمید کمالی (زندانی سیاسی دو رژیم سلطنتی و جمهوری اسلامی، فعال سیاسی).